

spoň spoluviny, trestné stejně, po případě při návodu i přísněji. To nesly s sebou samy jejich funkce. Že pak nechyběla stránka subjektivní, je rozsudkem bezpečně zjištěno. Formelní výtky stížností, odnášející se k tomuto oddílu látky, jsou z valné části pouhým brojením proti skutkovým předpokladům rozsudku, jinak týkají se okolností právně nezávažných. Proto bylo zamítnouti zmateční stížnosti obžalovaných I-a, M-a a P-a, pokud se odnáší k jejich odsouzení podle § 2 al. 3 zák. na ochr. rep.

V. Zmatečnost práva hmotného podle § 281 čís. 10 tr. ř. provádějí zmateční stížnosti tvrzením, že zažalovaná činnost obžalovaných měla býti posuzována nalézacím soudem jediné s hlediska skutkové podstaty v § 17 zákona na ochr. rep., po případě §§ 12 nebo 14 cit. zák. nebo pouze podle zákona spolkového. Také doličování této zmatečnosti předpokládá podle zákona (§ 288 čís. 3 tr. ř.), že stěžovatel právní pochybení nalézacímu soudu dokazuje na základě souboru veškerých těch skutkových zjištění, která právně zhodnotil soud nalézací. Bylo-li však již dokázáno, že onen skutkový stav, prvním soudem posouzený, odpovídá ve svých částech i celku jednotlivým právním pojmům uvedeným ve skutkových podstatách § 2 al. 2 a 3 zákona na ochr. rep. a těmto podstatám samotným, že tudíž jeho podřazení pod normu zločinu příprav úkladů podle § 2 al. 1 a 3 tohoto zákona plně zákonu vyhovuje, jsou tím zamítavě vyřízeny též stížnosti dožadující se jiné právní subsumpce, snažící se dokázati jiná právní hlediska na základě takového skutkového vylíčení, jež není totožné se skutkovým základem rozsudku. Mírněji trestné skutkové podstaty deliktů ve stížnostech uváděných nemohly ostatně přijíti v úvahu, poněvadž by posouzením činů obžalovaných v mezích těchto podstat nebyly postiženy veškeré složky zjištěného jednání, zejména záměr, jímž jednání to bylo podloženo.

Čís. 4800.

»Lstivou úskočnosťou« v smysle § 384 tr. zák. nerozumie sa prosté luhanie, lež také nepravdivé tvrdenie, ktorého nepravdivosť neľze spoznať bez dôkladnejšieho rozmyslu alebo pátrania.

(Rozh. zo dňa 7. októbra 1933, Zm III 230/33.)

S údy nižších stolíc uznaly obžalovaného S. H. vinným prečinom úverového podvodu podľa § 384 tr. zák. Činu toho sa dopustil obžalovaný tým, že proti pravde tvrdil hostinskému J. W., že je spoločníkom firmy A., pre ktorú má složiť 30.000 Kč a že sa mu na túto čiastku nedostáva 10.000 Kč; sľuboval, že W. bude mať u firmy A. otvorený účet na akékoľvek množstvo liehovín, keď mu týchto 10.000 Kč požičia. J. W. uveril obžalovanému a požičal mu žiadanú sumu, obžalovaný však svoj sľub nesplnil; dodal J. W.-ovi liehoviny len za 1.800 Kč a v hotovosti mu zaplatil 3.000 Kč.

Najvyšší súd zmätočnú sťažnosť obžalovaného, pokiaľ napádala skutkový stav, odmietol, ináč ju zamietol.

Z d ô v o d o v:

Sťažovateľ namieta, že predstieranie, ako ho nižšie súdy zistily, neľze považovať za ľstivú úskočnosť (ravasz fondorlat), aká sa k skutkovej podstate § 384 tr. zák. požaduje. Pod ľstivou úskočnosťou, čiže ľstivým predstieraním nerozumie sa podľa praxi jednoduché luhanie, lež všelijaké nepravdivé tvrdenie, ktorého nepravdivosť neľze bez dôkladnejšieho rozmyslu alebo pátrania hneď poznať. Tvrdí-li sťažovateľ, že poškodený mal možnosť sa informovať o pravdivosti jeho predstierania a že ako hostinský nie je tak nevzdelaný, že by sa o ňom mohlo predpokladať, že sa o jeho tvrdení nebude informovať, nepodvracia tým ľstivosť svojho jednania, pretože vlastne sám pripúšťa, že poškodený nemohol bez dôkladnejšieho rozmyslu a bez pátrania poznať nepravdivosť jeho tvrdení a že obžalovaný využil dôvery poškodeného, ktorú tento k obžalovanému mal ako k zamestnancovi firmy, ktorej bol stálym a dobrým zákazníkom. Námietka, že poškodený sa po dlhú dobu nepokúsil svoju požiadavku proti firme A. uplatňovať, nesvedčí tomu, ako sťažovateľ má za to, že poškodený nepovažoval tvrdené predstieranie za dôležité, lež naopak dôvere, ktorú poškodený choval v obchodnom živote k firme a jej zamestnancovi, s ktorými bol v stálom a v dobrom obchodnom styku. Taktiež neobstojí námietka, že údajné predstieranie neni takého rázu a významu, že by znamenalo ľstivú úskočnosť, pretože poškodený mal, ako stály a dobrý zákazník, dostatočný úver u firmy A. Tu stačí poukázať na obširne dôvody rozsudku vrchného súdu, z ktorých plynie, že poškodený predstieraním obžalovaného prikladal skutočný význam. Nižšie súdy sa tedy nemýlili, keď v zistenom jednaní obžalovaného shľadaly ľstivé predstieranie čili ľstivú úskočnosť. Bezzákladné časti zmätočnej sťažnosti boli podľa § 36 odst. 1 por. nov. zamietnuté.

Čís. 4801.

Pořadatelem ve smyslu § 45 původc. zák., odpovědným za hudební produkce ve svém hostinci, je, kdo hudebníky objednal a poskytl jim odměnu i místnost k provozování hudby, poplatky za produkce zapravoval a větší návštěvou z toho těžil, třebaže hudebníci nebyli smlouvou zavázáni, by u něho hráli.

K nedovolenému zásahu stačí, že hudebníci použili melodie chráněných skladeb tak, že bylo lze rozeznati, které skladby se hrají, třebaže přednes nevyhovoval požadavkům dokonalého hudebního přednesu.

Je otázkou důkazní, zda okolnost, že si onen hostinský vůbec nevšiml zákazu provozovati zákonem chráněné hudební skladby (trpěti jich provozování), a nic nepodnikl, by k tomuto zákazu bylo hleděno, znamená další otázku, potřebnou k naplnění pojmu dolu eventuálního, že se rozhodl nedbati vzešlých v něm pochybností a jednati dále na